

EESTI SPORDILEHT

EESTI SPORDI KESKLIIDU HÄÄLEKANDJA

Toimetus ja talitus: Tallinn, Vene tän. 11-a, kr. 10. Postkast 70. Telefon 9-28. ☒ Tellimise hind: aasta peale 700 marka, kuus 60 marka.
Eesti Spordileht ilmub igal reedel.

VIII. aastakäik.

Reedel, 15. juulil 1927. a.

VIII. aastakäik.

Moraavia meister Tallinnas.

S. K. Zidenice 3 mängu.

Foto Mikas.

Sportovny Klub Zidenice on peale läinudaastast Delnicki S. K. Trebitschi ja hiljutist Moravska Slaviat arvult kolmas Tschehhi meeskond, kes ulatanud Tallinna.

S. K. Zidenice on Brnost, Moraavia pealinnast, suuruselt teine linn Tschehho-Slovakkias. Enne sõda 135.000 elanikku, nüüdsel Suur-Brnol, mis ühendatud arvukate eeslinnadega, on neid 270.000. Tschehhi tekstiiltööstuse keskus ja peale selle on linnas Tschehhi suurim relvatehas.

Zidenice, nimetatud Brno ühe linnajao või õigemini eeslinna nime järel, on Moraavia kauaaegne meistermeeskond, kes peajagu parem oma ümbruskonnast. Zidenice kulminatsioon oli a. 1924, mil ta edukalt võistles Praha Spartaga. Samal 1924. a. tegi Zidenice võiduka turnee Jugoslaaviasse ja Rumeeniasse. Kuid ka praegu on Zidenice klass tugevam Moraavia teistest meeskondadest. Tänavu tuli Zidenice Mor. m-ks, lüües punktisüsteemilisel esivõistlusel oma kõik 5 vastast väravate vahekorraga 37:1! Mor. Slavia oli ainsam, kes suutis lüüa värava Zidenicele (1:6). DSK Trebitsch sai lüüa 0:4 jne. Mor. Sl. kaotas Zidenicele läinud aastal 0:7 ja 2:4 ja saavutas enne neid lüüasaamisi viigi 2:2.

Praegu on ka DSK Trebitsch parem kui Mor. Slavia, kuna Trebitsch nüüd kaks korda järjestikku löönud Mor. Slaviat.

Kokkuvõttes ei saa öelda, et ükski neist kolmest Tschehhi meeskonnast oleks eriti heaklassiline. Keskmised läbilõike meeskonnad, kellel iga omadus parajalt arendatud. Meeldivam kolmest oli vast siiski Moravska Slavia oma parema ja kenama koostöoga.

„Kahe küla matsch“

on nimetus, mida Harald Kaarmann annab Zidenice esimesele võistlusele, mis oli Kaleviga. Oli ka tõepoolest ebanormaalne matsch, kus esimesel poolajal ei saanud olla millegi eest kindel. Mõlema meeskonna värava ees tekis alatihiti v a c u u m, millega ka seletatav esimese poolaja 10 väravat. Arvult väike rekord! Matschi

Kalev-Zidenice. Kipp hangib peaga palli Zidenice kaitsjalt.

käik (ikka esimesel poolajal) oli päris kummaline ja hüplev, mis ei lasknud vaatajaskonnal välja sündmusesse kuidagi suhtuda tõsiselt. Kalevi kaitse — Maiste ja Matiisen — oli päris suur pettumus. Mõlemal mehel, eriti Maistel, puudus backi esimene omadus, milleks on löök. Samuti ka liikuvus, vastasmehe markeerimine ja vaheleastumine. „Las' minna kuidas läheb“, näis olevat backide põhimõte sel matschil. Taktilisest koostööst

backidel oma vahel ja halfidega ei olnud juttugi. Kuna backide koostöö aluseks halfidega peab olema backide kindel platseerimine ja mehe võtmine, siis olid selle puudumisel halfid vastase forwardite ees „aned“ rohkem kui kõlbulik. Väravavaht Ratnik ei pakkunud ka rahuldavat. Kolmel halfil oli töötamiseks tahtmist, kuid peaks olema mõistetav, et udune seljatagune mõjuvaks oli nende töö asjatuks tegemisel. Olukorra, mis oli rumal, päästsid pä-

Jalgpalli inflatsioon.

Abinõu normaalse sportlase tasakaalu jaluleseadmiseks — Ekraveliidu reorganiseerimine.

Peale jalgpallivõistluste on meil viimasel ajal muust spordist hoopis vähe kuulda. Jalgpall ja jalgpall! Tõsi, jalgpall on meil teinud suuri edusamme, on meie lähemas ümbruses suuremat tunnustust vast leidnud kui meie teised spordialad, teda jälgib rekordiline arv pealtvaatajaid ja annab tihti seltsidele ainelist tulu. Kuid see kõik ei tohiks ometigi põhjuseks olla, et jalgpallivaimustus meil teisi spordialasid lämmitama kipub, et Eestis spordiliikumises maksma hakkaks jalgpalli monopol ja meie rahva spordikire kullafondi ainult väsimata usinusega töötavate jalgpalli-kassatähtede pressidega ujutataks. See võib peale muu hädaohtlikuks saada ka jalgpallile enesele ja tekitab küsimuse, miks ei edene meil teised spordialad?

Kindlasti ei taha meie siinkohal energiakülluse eest etteheiteid tegema hakata jalgpallitegelastele, veel vähem jalgpallimängijatele. Tehku nemad oma tööd kõigi õnnistusel edasi, muidugi süstematiseerides ja süvendades oma ala — milleks meil ka lootused ei puudu. Kuid meie tahaksime „Ärgake, nii vahid hüüdvad“ kõrvu põristada kõigile neile uinuvatele vendadele, kes mõnu on tunnud endi validalaskmisest igasuguste liitude ja seltside juhatusesse ja oma õndsas unega meie teised spordialad täiesti närbuda lasevad, kolletama sunnivad juba varakevadel. Kujutagu nad korraks asja omale ka nii ette, et jalgpallispordi edu on ühtlasi nende initsiatiivivõime pankrotitunnistus, et juhatustes viibimine ka millekski kohustab! Et iga uus juhatus oma hooldatavat ala peab sammu võrra edasi nihutama.

Meie üldise spordiliikumise elujõu suretajaks on praegu too õnetu konglomeeraat — Ekraveliit, kes kõik võimalikud spordialad on oma kätte ahminud, suutmata ise ühessegi neist süveneda, veel vähem juhtida. Ei taha nimetatud liidu juhatust otsekohe tegevusetuses süüdistada, kuid aastate jooksul, mis ta on töötanud, oleks pidanud seal ometigi äratundmine tekkima, et enda peale võetud ülesannete korralik täitmine nende rohkuse tõttu tal üle jõu käib. Sest kujutage endale ette, mis alad kõik tema valdamisse ei kuulu — kergejõustik, ujumine, vettehüpped, vee-pall, sõudmine, rattasõit, poksi, tõstmise jne. jne. Peale harva päevakorraks kerki-va kergejõustiku, raskejõustiku ja ujumise, on teised meil pea täiesti surnud alad, mida vahetevahel ainult kui komment näidatakse.

Kuid kas ei ole need iseenesest kõik sedavõrd kaunid ja paljulubavad spordid, et nad paremat korraldust, juhtimist ja hooldamist väärisksid. Ja mispärast peaksid need kõik ühise hunnikuna viie inimese juhtimisele kuuluma, kes paremal juhusel ainult ühel-kahel alal saavad kompetentsed olla, mispärast ei võiks neil igaühel oma väike hooldajategrupp eriliidu nime all seljataga seista? Mispärast mitte ometigi? Vaevast osatakse siin rahuldavat vastust leida, asi on kord juhulikult sellele peatama jäänud ja lebab sarnasena. Organiseerimistöö on poolikuna seisma jäänud ja seisab sarnasena aastat viis, millise aja jooksul meil kõigil nimetatud aladel on õige vähe edenemistendentsi märgata olnud. Küllalt enam vastupidist.

Kuid kust peaks algatus tulema organiseerimistöö jätkamiseks? Kas Võrust, Petserist või Valgast, kus hingevaakuvad spordiringikesed oma kõige lähemast ümbrusest ja viletsast olemisest üle ei ulata nägema? Või umbrohu ja tõusikutest ummistunud pealinna spordiseltsidest, kel jalgpalli ainukummardamine näib küllalt rahuldavaks ajaviiteks olevat? Nii ühelt kui teiselt poolt on vaevast värsket algatust oodata. See peab meie spordiliikumise kõrgemast instantsist — spordi keskkonnast tulema. Viimane tunneb juba instinktiivselt olukorra pentsikust ja on mitmeid selles suunas juhitud samme astunud, nagu noorte spordikursuste korraldamine, olümpia hooldajate instituudi sisseadmine jne. Kuid sellest kõigest on veel vähe, see töö on puudulik. Ekraveliit peab reorganiseeritama!

Ärgu võetagu seda mingi tagamõttega sõjakäiguna isikute vastu, nagu meil ikka ja alati sarnastel juhusel kiputakse tegema. See ettepanek on kauaaegsete tähelepanekute ja kaalutluste vilj, mis sihitud ainult meie võimsama üldspordiliikumise rajamiseks.

Miks kiratseb meil näit. ujumine? Muidugi eestkätt sellest, et meil halvad võimalused, vähe lahtiseid ujumisebasseine, kuna kinnised täiesti puuduvad. Kuid suurel määral ka sellest, et meil ujumisele tähelepanu ei pöörata. Näit. ei seisa Ekraveliit isegi rahvusvahelises ujumislidus ja seega on meie ujujatel välismaadel kui ka välismaade ujujatel meil esinemine võimatuks tehtud. Ja milliseid samme on Ekraveliit astunud ujumisspordi tasapinnast tõstmiseks? Mitte mingisuguseid meie teada. Kas ei võiks meie kuurortides, mis aasta-aastalt ikka rohkem supelvõõraid koguvad, ka vee-spordi algatused kerkida, vee-pall näit., muugi vee-sportline tingeltangel, gymkhana. Kuid midagi sarnast ei sünni meil ja puuduvad väljavaated, et midagi nende soetamiseks tehtaks. Koh-tadel ei taibata seda oma provintslikus miljöös ja keskkohas ei panda sellele rõhku. Nii võib ujumissport seista meil kängus kuni viimsepäeva laupäevani. Kui aga kaks, kolm tõsist vee-sportlast asja juhtimise oma kätte võtaksid, võiksid vast aasta paariga juba olud sootuks muutuda.

Ja kuidas on meil Eestis lugu võimlemisega? Meil ei võimelda enam üldse mitte. Loeme, et välismaadel kümned tuhanded võimlejad esinevad ülemaalistel võimlemispidudel, kuid kui meie Eestis tahaksime ülemaalse võimlemispeo korraldada, siis ei leiduks meil vast kümnet võimlejat, kes oma nimele vastaks. On see loomulik nähtus? Meie arvates mitte. Võimlemisliit peaks ajaviitmatult ellu kutsutama ja tema juhtimiseks oleks meil inimesi küllalt leida. Nii on mitmegi teise alaga meil, millega meil otse andeksandmata pattu tehakse, mille uinuda laskmist meil otse spordiliikumise õonestamiseks ja surmamiseks võib pidada. See ei tohi enam kauem nii kesta, siin peab muutus tulema, kui meil spordiliikumine kui niisugune kallis on, mitte edvistamine ja tühja koti püsti ajamine.

Meie arvates võiks siin Ekraveliidu reorganiseerimine osakondade asutamise

näol kaasa aidata, ehk veel parem, kui täiesti uued eriliidud Eestis ellu kutsutaks. Olles väiksepiirilised ei peaks need liig koormavaid kulusid ühes tooma ja kuigi neil väikesed puudujäägid tekivad, siis on neid võimalik ka praegustes oludes katta. Juhatusliikmed peaksid liidus ettetuleva töö suutma ise tasuta sooritada.

Meie ettepanek on, et Eesti spordiliikumise organiseerimiskava väljatöötamisel asutaks ja selle esimese etappina uued spordiliidud ellu kutsutaks. Eestkätt oleks mõeldav Ekraveliidu jagamine järgmistesse liitudesse: kergejõustiku, raskejõustiku (maadlus, tõstmise), poksi, vee-spordi, võimlemise ja jalgrattasõidu. Mitmed väikesed spordiliidud Eestis (tennise, käsipalli) on näidanud, et nad ladsalt ära elada suudavad ja palju otstarbekohasemalt töö sooritavad, asjasse värs-kemalt, otsekohe semalt ja vahenditult suhtuvad.

Mickey Walker

kaitses Londonis oma keskkalu poksi maailmameistri tiitlit inglase Tommy Milligani vastu hiljuti, kes selle kaalu euroopameister. Võitlus oli erutavam, mis Londonis viimasel ajal üldse nähtud. Ta väljendas ameeriklase kõrget klassi, kelle vääriolist Euroopa ei suuda veel pakkuda. Mickey Walkeri võitlusviis on sarnane Jack Dempsey omaga. Ta laseb vastast väsitada, peab kinni oma etteseatud võitlusplaani ja läheb siis süstemaatilikult vastuoffensiivile üle kõige halastamatuse ja jõu kokkuvõtuga.

Milligan püüdis võimatut võimalikuks teha, ka siis, kui 7. roundil seisukord talle järjest ikka enam lootusetuks muutus. Esimesed neli roundi oli Milligan suutnud ülekaalus olla ja oli märkinud ennast lähisvõitluses paremana. Siis aga hakkas maailmameister kiiresti vahemaad kustutama ja hakkas eestkätt oma kaugehaakidega Milligani tulistama. 7. roundi algul oli Milligan esmakordselt sunnitud parema käe haagist põrandale laskuma, selle järele kohe uuesti, kaitstes ennast meeletult kuni gongilöögini ja suutis suure vaevaga ka järgmisel roundil ennast päästa. Vahetpidamatult aga tema pihta langevad ameeriklase va-saralöögid lasid lähedat lõppu oodata.

9. roundil käis schotlane jälle kaks korda põrandal, esimest korda löuahaagist, teist korda metsikust swingist. Järgneval roundil heitsid Milligani sekundandid käsna allaandmise tunnusega ringi selle järele, kui täiesti kurnatud Milligan oli jälle kaks korda põrandal lamanud. Milligan loeti kaotanuks 10. roundil k. o. Suurmatschi eelvõistlusena löi Austraalia raskekaallane Cook sakslase Sandwina 3. roundil k. o.

— Prantsuse-Belgia amatööride poksi maavõistlus lõppes Brüsselis viigiga 8:8.

— Jack Dempsey valmistab praegu suure hoolega matschi vastu Jack Sharkeyga 21. juulil, Jack Dempsey vend John, kes kord tema sparring-partneriks oli, lasi ühe koduse draama järele oma naise maha ja tappis selle järele ka enese. Kuigi sündmus Jackisse raskesti mõjus, ei taha ta selle põhjal oma esinemist Sharkey vastu edasi lükata.

98 - 2. Helsingi — Tallinna - 55

linnavõistlus kergejõustikus

Eestlaste kokkulapitud meeskond hävines küpsede ja treeneritud helsinglaste ees. Häid saavutusi kuulitõukes ja jooksumises.

Mäletavasti sai ehkki küll väiksearvuline publik läinuda aasta 11.—12. juulil staadionil küllasoitnud HKV. kergesportlaste kõrgetasemelisi saavutusi näha. Tallinlaste südi vastupanu ja 3 Rähni poolt saavutatud hiilgevõidu peale vaatamata pöörasid helsinglased võiduga 95:58 koju tagasi.

Traditsiooniliseks vastukülaskäiguks sõitis 9. juulil 15-meheline Tallinna meeskond: Saulmann, Villemson, K. Laurson, J. Laurson, Beldsinski, A. Klumberg, J. Neuman, Suuk, Tiisfeldt, Reisner, Palmberg, Bysa, Koltshin, Küttem ja massöör E. Klumberg Helsingi.

Väljavaated eelseisva linnavõistluse vastu polnud kuigi roosilised, mida soodustasid Rähni mittearusaadav jonnakas ärajäämine ja Liinatile ettetulnud perekondlikust olukorrast tekkinud sõidutakistusi. Tugevamate meeste puudumine vastavates alades tõi esile ka eht P. K. V. tippsaavutusi — maksab vast nimetada kaugus 5.39, oda 43.95, ketas 32.66!

Suur kaotus peaks meie spordiliikumise juhte kord tõsiselt panema mõtlema välissoitjate korraldamisel, meie liidud peaks suutma luua kaasaegsetes võistlajates enesearevamise ja näkkunaermise asemel meie esinemiste kohta välismaal vastutustunnet nii riikliku autoriteedi kui spordi liikumise kohta. Hellitamise ja vaid ähvardamisega seks korra kasvatame endile ükskõikseid distsipliiniväseid sportlastüüpe, kes jumalaarmust saadud võimistega äärmiselt blaseeritult halvavad järeltulevat noorpõlve.

Et meie rahva seas külluses sitkeid mehi leidub, kes asjast asja enese pärast huvitatud, näitasid peetud linnavõistlused ükskord enam. Mainime vaid näiteks K. Laursoni, Neumanni ja Suuki — meie näeme, et tugev konkurents nende võimisi aina tõstab ja loob neisse teadvuse, et edaspidi nende tasapind äsjasaavutatud tagajärgedest kinni saab pidama, et ühtlasi ka kodumaal algajale võimalik oleks samade tulemustega esineda, sest ikka kindlam on see, „mis näeb silm ja katsvad käd“.

Pöörame lühikese ülevaatega võistluskäigule. Esimesel võistluspäeval, pühapäeval, 10. juulil, kell 6 p. l. oli lühike defileerimine Töölo spordiplatsil, helsinglased HKV lipu ja tallinlased Eesti lipu all marssisid Porilaste marssi helidel väljale, kus HKV juhatusliige peale lühikest kõnet meie esitaja Saulmannile kimbu punaseid roose üle andis. Elagu! ja HKV Hei! hüüete ning publiku aplausi saatel rutati riietusruumi ja saatus tõi, mis tulema pidi!..

Nõrgemaiks aladeks kogu võistlusil olid lühikesed maad 100, 200 mtr., milliseid vastu tuult tuli jooksta. Kuna Pitkänen ja Koponen 100 mtris võrdlemisi hõlpsalt Tiisfeldti ja Koltshini löid (11,3, 11,4)!. (11,6; 11,7) olid 200 mtris jõud enamvähem võrdsed, nii et võitjat Vahanderi 400 meetrile enam lasta ei tihatud.

Kuulitõuge löi sõna tõsisel mõttes soomlased „näost ära“. — Neumannil olid proovivisked 14.20 ümber, võistlusviskeil jäi ta 14.01 peatama, kuna Suuk järjekindlalt iga viskega juure võttis ja enese hiilgetagajärje 13.93 püstitas, kõik see andis tuju juure. Vahepeal võidab Lex kõrguse 175, asi edeneb. Seal aga jääb odas Lex kolmandaks, mees on 2 ööd magamata olnud, põsk paistetunud ja parem käsi ei liigu õlast, kuna J. Laursonil täielikult ebaõnnestub.

1500 mtr. on Helgas ülvõimas, kuid Laurson peab tempot ja pigistab teisest soomlasest ette ja tuleb teiseks toredus-tagajärjega 4.11,7, — vähemalt keskmaas meie endile häbi ei teinud! Tõketes on õnn meie: Jounela ajab 3 tõket ümber, Palmberg on 16,8 heal kohal; mida keegi ei oodanud. — Kaugus läheb varssavlikult katastroofiliselt — Klumberg saavutab vaid 6.49 ja jääb kolmandaks, kuna Koltshin 5.39-ga neljas on. — Esimesed päeval on punstid 53:34 HKV eduks.

Teine võistluspäev. Ilm ilus, soe, tuuleõhku ei ole, kõik eeldused heaks kordaminekuks, kuid soomlased on teise päeva aladel kõvad. Alatakse 800 mtr. jooksumisega, veab kiirelt Helgas, Tiisfeldt jälgib sammu pidades. 400 mtr. märgitakse 57,0, mille peale Helgase tempo nõrgeneb ja vedama läheb Tiisfeldt, kuni 200 mtr. enne lõppu Helgas mööda pressib ja 10 mtr. vahemaaga, ajaga 1.57,2 võidab. Tiisfeldtil 1.59,4, uus Eesti rekord (küllalt kaua oodatud!). Leimu 2.02,8, Villemson 2.03,7. — Ketas ei pääse meie Lex ja Bysa üle 40 mtri ja siin on võidukad Torpo 42.32 ja Takala 40.10.

Teivashüppes on Lex hea, kuid vahetult kaotab sama 3.50 tagajärje saavutatud Salo ja Ruohole, kuna Reisner ainult 3.30 saab, hoog on liig nõrk.

5000 mtr. on K. Laurson võrdlematu, jookseb tavalise innuga ja parandab vahemaadena 2000 mtr. 5.57,5 kui ka 3000 mtri 9.12,0 peale, lõputulemusena uus Eesti rekord 15.42,0. Amsterdami pärast ei tarvitse meil punastada. Ka Beldsinski seab oma rekordi ajaga 16.23 üles.

Järgneb kolmikhüpe, kus Rainio ülvõimas on (14.54) ja uus noor, pikk hüpetäht Tulikoura 14.39 saavutab. Klumberg on väsinud teivashüppes, jääb 5-dat korda kolmandaks 13.44. Palmberg 12.43.

400 mtris ei suuda Tiisfeldt väsivat Hildeni viimasel sirgeel püüda, võidab viimane 52,4. Tiisfeldt 52,6, 3. Hentola (uus algaja) 53,5 ja 4. Saulmann 53,7.

Võistlus on läbi ja tulemus 98:55. — Oleme veidi tagasi läinud, kuid meeskond on läinudaastasega võrreldes nõrgemana väljasõitnud ja oletame enesele endisega võrreldes 10 punktilist edu.

Soomlaste poolt oli eriti meeldiv fair, korrekt ja kiire võistluskorraldus. Lõpukorraldust „Alppilas“ jättis meeltulendava mulje. Kolmele võitjale anti väärtuslikud auhinnad, kuna Tallinna meeskond hõbepokaali ja meeskonna esitaja Saulmannile

kristall tuhatos annetati. Avaldati lootust sügisel Kalevi korraldusel peetavil rahvusvahelisel võistlusil HKV nimekaid sportlasi eesotsas Hannes Kolehmaineniga näha. — Kokkuvõttes saime vabal õppetunni, 2 Eesti rekordi ja rea keenu mälestusi.

100 m tr. — 1. Pitkänen, Helsingi, 11,3; 2. Koponen, Helsingi, 1 mtr. järel; 3. Tiisfeldt, Tallinn, 3 mtr. järel; 4. Koltshin, Tallinn, 4 mtr. järel.

200 m tr. — 1. Vahander, Helsingi, 24,0; 2. Koponen, Helsingi, 50 sm järel; 3. Tiisfeldt, Tallinn, 1 mtr. järel; 4. Küttem, Tallinn, 400 m tr. — 1. Hilden, Helsingi, 52,4; 2. Tiisfeldt, Tallinn, 52,6; 3. Hentola, Helsingi, 53,5; 4. Saulmann, Tallinn, 53,7.

800 m tr. — 1. Helgas, Helsingi, 1.57,2; 2. Tiisfeldt, Tallinn, 1.59,4 (uus Eesti rekord); 3. Leimu, Helsingi, 2.02,8; 4. Villemson, Tallinn, 2.03,7.

1500 m tr. — 1. Helgas, Helsingi, 4.06,2; 2. Laurson, Tallinn, 4.11,7; 3. Leimu, Helsingi, 4.14,2; 4. Villemson, Tallinn, 4.20,7.

5000 m tr. — 1. Koskeniemi, Helsingi, 15.36,4; 2. Laurson, Tallinn, 15.42,0 (Eesti rekordi kordamine); 3. Malmelin, Helsingi, 15.43,2; 4. Beldsinski, Tallinn, 16.29,9.

110 mtr. tõkkeid — 1. Palmberg, Tallinn, 16,8; 2. Peltonen, Helsingi; 3. Reisner, Tallinn; 4. Jounela, Helsingi.

Kaugus — 1. Pitkänen, Helsingi, 6.79; 2. Tulikoura, Helsingi, 6.53,5; 3. Klumberg, Tallinn, 6.49; 4. Koltshin, Tallinn, 5.39.

Kõrgus — 1. Klumberg, Tallinn, 1.75; 2. Tulikoura, Helsingi, 1.70; 3. Tigerstedt, Helsingi, 1.70; 4. Bysa, Tallinn, 1.65.

Kolmik — 1. Rainio, Helsingi, 14.54; 2. Tulikoura, Helsingi, 14.39; 3. Klumberg, Tallinn, 13.44; 4. Palmberg, Tallinn, 12.43.

Teivas — 1. Salo, Helsingi, 3.50; 2. Ruoho, Helsingi, 3.50; 3. Klumberg, Tallinn, 3.50; 4. Reisner, Tallinn, 3.30.

Kuul — 1. Torpo, Helsingi, 14.29; 2. Neumann, Tallinn, 14.01; 3. Suuk, Tallinn, 13.93; 4. Takala, Helsingi, 13.85.

Ketas — 1. Torpo, Helsingi, 42.32; 2. Takala, Helsingi, 40.10; 3. Klumberg, Tallinn, 39.56; 4. Bysa, Tallinn, 32.66.

Oda — 1. Johansson, Helsingi, 58.90; 2. Heikkilä, Helsingi, 55.15; 3. Klumberg, Tallinn, 54.20; 4. J. Laurson, Tallinn, 43.95.

J. T.-dt.

Spordiäri
RESEV-RESEL

Tallinn, Toompuiestee 19,
telef. 20-19.

Soovitab oma valmistatud spordi ja võimlemise abinõusid.

TJK - Sport - Kalev.

Veidi paberlist vormi.

Foto Mikas.

Ratnik püüab läbimurdnud tšehhi terava pealelöögi.

Eesti esimese klassi jalgpallimeeskonnad ei ole tänavu omavahel veel korragi kohanud, kuigi pool korralikust jalgpallihooajast hakkab läbi saama. Pista, et meeskonnad üksteist kardavad, oma võimete vastu veel umbusklikud on ja meelsamini kohtamise momenti edasi nihutavad.

Publik aga ootab pikisilmi päeva, mil Sport-TJK, Sport-Kalev või TJK-Kalev väljal vastamisi seisaksid ja eelistaks seda sündmust mitmele vesisevõitu välismatschile. Seda ei tule aga ega tule. „Vaba Maa“ puuviljavaas, mis Sport-Kalevi kohtamised varematal aastatel obli-gatoorseks tegi, näib praegu hoopis pävakorralt kadunud olevat ja leht isegi ei tuletata enam selle riistapuu olemasolu meele. Olgu ta siis käesolevate ridadega ununemisest päästetud!

Kuigi otsekohest jõumootmist ei ole meie parematel seltsidel tänavu veel omavahel olnud, püüavad nii seltsid ise kui kogu jalgpalliharrastajaskond igast matschist endamisi vastavaid konsekvantse tömmata ja vähemalt paberlist vormi või paberlist paremust enda rahustuseks leida. Lubatagu sarnase paberlise vormi fikseerimist siis kord ka „E. Spordilehele“, kuigi ta kui iga sellelaadiline katse

Foto Akel.

Kull või kiri! Tšehhi ja TJK kaptenid ühes vahekohtuniku Paaliga väljapoolte loosimisel.

võib ebatäpne ja ülekohtunegi olla, kuid mitmetegi lugejate uudishimu vast rahuldab.

Möödupuuks saab võtta muidugi tagajärgi, mida TJK-Sport-Kalev on välismeeskondade vastu näidanud, s. o. ühiste vastaste vastu. Seesugusteks on olnud tänavu RFK (Spordi ja Kalevi vastu), Moravska Slavia (Spordi ja TJK vastu) ja viimasena nüüd Zidenice (kõigi kolme vastu — seega möödupuuks kohaseim). Võtame esmalt puhtväravalised vahekorrad.

Sport löi RFK't 2:1, Kalev 2:0, seega oli tol momendil Kalev Spordist parem. Moravska Slaviale kaotas Sport 2:3, TJK 3:4 — TJK saavutus on parem. „Revanšchi“ ei saa arvesse võtta, kuna TJK seesugust ei pidanud. Zidenice vastu näitas Sport parimat tagajärge, tema järgmist Kalev, kuna TJK viimasena platseerus. Kuid meie oleme juba sedavõrd kogunud, et teame tagajärge mitte alati tegelikule paremusele vastavat ja vormi hindamiseks peaksime püüdma meie teistsuguseid andmeid käsitada.

Puhtmeeleoluliselt võttes võime meie Zidenice vastu näidatud partiidest kõige ilusamaks pidada TJK oma, kõige hoogsamaks Kalevi oma ja kõige jõurikkamaks Spordi oma. Igaühel oma voores ja oma pahe! TJK mäng oli kohati liiga vigur-dav, otstarbekohatu, Kalevil tihti juhuslik, kuid Spordil — toores. Need terminid ei ütle iseenesest siiski veel kuigi palju, ja kui meie ülesandeks oleme seadnud endile momendil kolme meeskonna pare-muse küsimust selgitada, siis püüame seda kuidagi „tokumentaalselt“, arvudega kinnitada — kuigi need iseenesest on väga relatiivsed ja omastkohast nõrgalt põhjendanud võivad olla.

Võtame meeskonna üksikud osad ja vaatleme, milline neist teiste meeskondade samade osadega võrreldes võiks kõige väljapaistvam olla, hinnates neid siis järjekorras ja võttes lõpuks osade hinnangud lõpusummaks kokku.

Meie saaksime sel teel järgmise pildi:

	Sport	Kalev	TJK
värv.	3	2	1
kaitse	2	1	3
poolk.	3	2	1
edur.	1	3	2
	9	8	7

Sport oleks kõige tugevam oma võimsate tagaliinide tõttu, mis tegelikkudele matschide saavutustele ka vastas. Vastased ei suuda talle palju lüüa, kuid võimetu edurivi ei suuda ka vastastele halba teha (rääkimata muidugi sellest, mida vastasmeeskond puhtfüüsiliselt tunda saab).

Kalev omab väga läbilööva edurivi, keskpärase poolkaitse ja värvavahi, kuid nõrga kaitse. Lisades sellele taktika rohelisust, on see meeskond, kes soodsas meeolus võib head saavutada, kuid ebasoodsas täiesti läbi põleda. Sõnaga kõige kõikumate võimetega meeskond.

TJK omab praegu mitmeid saatuslikult nõrke punkte, mis ta üksikosade hülgavuse täiesti hävitab. Edurivi ja kaitse on meeskonna tugevamad osad, kuid eelmise teeb võimetuks vilets poolkaitse ja teise värvavaht (mida ka Lassi asetamine värvavasse ei paranda). Meeskond võib midagi saavutada ainult edurivi ennastohverdaval töö, kus tal nii kaitsmas tuleb tublisti käia, kui ka samaaegselt atakeerida, mis aga sel juhusel juba enam soolomängu ja teistsuguse taktikaga peaks sündima, kui see TJK'l praegu on.

See oli meeskondade hinnang liinide viisi. Kui meie aga hinnangut veidi detailiseerida tahaksime ja mängijaid individuaalselt hinnata püüaksime, kujuneks pilt meil veidi teistsuguseks.

Võtame hindamiseks koolide hariliku viienumbri süsteemi — viiest kuni üheni. Sel juhusel saaksime meie järgmise pildi.

	TJK	Kalev	Sport
värv.	2	3	5
p. back	4	2	3
v. back	3	3	3
p. half	3	2	4
ts. half	2	3	2
v. half	2	3	2
p. äär	3	4	3
p. sisem.	3	3	2
keskt.	5	3	2
v. sisem.	3	3	2
v. äär	4	4	3
	34	33	31

Esikohal TJK, teine Kalev, kolmas Sport. Lahkumine eelmisest peaks olema mõistetav, kuna liini tugevust üldiselt võttes võib osa mängijaid oma väljapaistva mänguga teatud silmapette esile kutsuda,

(Järg 5. lhk.)

Kergejõustiku võistlused Koerus.

Häid saavutusi kroonis 1 maak. rekord.

Kui ütelda häid saavutusi võistluste kohta 10. juulist Koerus, siis vaatlen neid Järva olude, seniste tagajärgede kohaselt. Korraldus võistlustel hea ja ladus, niivõrd kui seda lubas olude sunnil kaheks poolitatud Aruküla park. Plats kenal kohal — ümberringi aina roheline, põlised puud kahelpool 100 m. jooksurada. 100 m. tee hea, sellevastu 1500 m. rada väga räbal — järskude kurvetega, kitsas ja kiviköva. Sellisel platsil võib harjutades areneda ja seda käesolevate võistlustega näitasid koerulased reas, eestkätt Veberkreutsmann, E. Hindrekus, rääkimata endisest suurusest E. Niinemägi'st, kes tänavus näib palju paremas vormis eelmisest aastast olevat. Tehnika omamist ja saavutuste tulemusi tuleb suurelt kirjutada koha peal viibivale treener Seiler'ile, kes näis väga suure inuuga olevat töötanud ja juba nüüd nähtavate tagajärgedega — kuivõrd see võimalik kahe nädalaga.

Võistlejaid ligi paarkümmend: 6 Paide Järvapoegadest, teised Koeru sp.-seltsist.

Saavutused:

100 m. jooks: 1. Niinemägi — Koeru — 12,0; 2. Veberkreutsmann — K. — 1 m. j.; 3. Tedresaar — K.

Kuulitõuge: 1. V. Kärt — Jrvpjd — 12,03; 2. Veberkreutsmann 11,25; 3. Niinemägi 11 m.

Kõrgushüpe: 1. Hindrekus — K. — 1,55; 2. Niinemägi 1,55; 3. Hindrekus 1,50.

Kettaheide: 1. Kärt 39,35; 2. Einbaum — Jrvpjd — 34,20; 3. Niinemägi 34,20.

200 m. j.: 1. Tedresaar 27,3; 2. E. Hindrekus 27,4.

Kaugushüpe: 1. Niinemägi 6,04; 2. E. Hindrekus 5,93; 3. Einbaum 5,56.

1500 m. j.: 1. Maurer — Jrvpjd — 5,05,6; 2. Ambach — Jrvpjd — 5,06,2; 3. Suurkivi — Jrvpjd.

Kolmik hüpe: 1. Niinemägi 12,38 — uus rek.; 2. Einbaum 12,14; 3. E. Hindrekus 11,65.

Odaviske: 1. Kärt 44,20; 2. Einbaum 44,16; 3. Niinemägi 43,87.

Teivashüpe: 1. Kärt 2,80; 2. Tedresaar 2,70; 3. Einbaum 2,70.

V. K.

Wimbletoni paarismängude

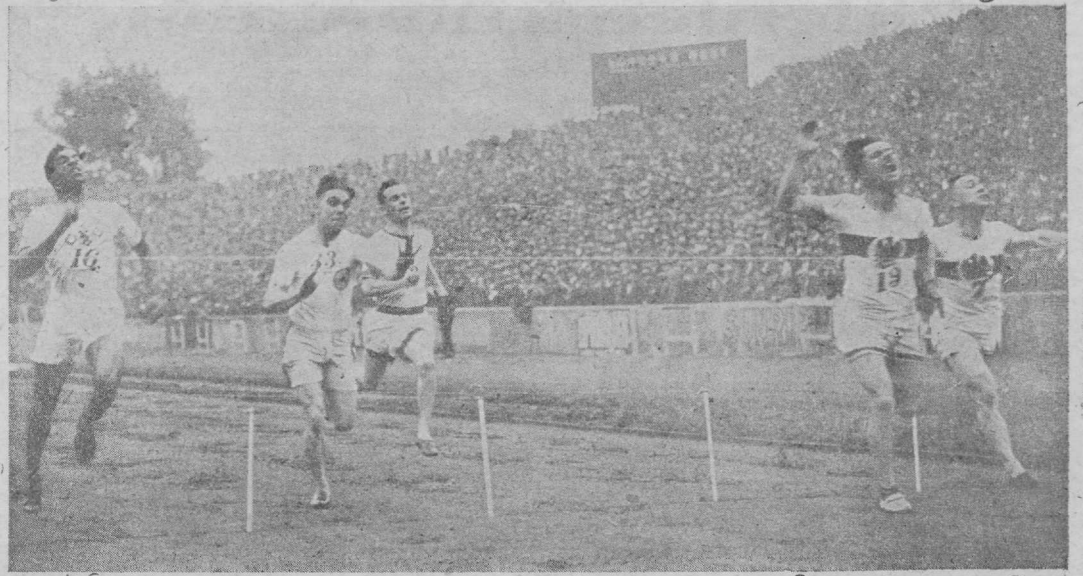
finaalides löid meesmängus ameeriklased Tilden-Hunter prantslasi Cochet-Brugnoni 1:6, 4:6, 8:6, 6:3 ja 6:4. Tildeni suur võistlusenergia otsustas matschi ameeriklaste kasuks.

Naiste paarisvõistluse poolfinaalis löid ameeriklannad Wills-Ryan inglannasid Goodfree-Nuthalli 6:2, 6:2. Lõpumängus seisid nende vastu lõuna-aafrikalannad Heihe-Peacbeck. Ameeriklannad triumfeerisid 6:3, 6:2.

Sega-paarismängu poolfinaalis löi abilupaar Goodfree välja Greig-Watsoni 6:3, 6:4 ja Hunter-Ryan Raymond-Heine 6:3, 6:4. Finaal kahe võitja vahel andis esikohale ameeriklasi Hunter-Ryani 8:6, 6:0.

Ameerika — Inglise

üliskoolidevaheline Yale-Harward ja Oxford-Cambridge võistlus peeti pühapäeval Londonis. Tagajärjed olid: 100 yardi — 1. Miller, Harward,

Inglise kergejõustiku esivõistlused. Sakslased Körnig ja Houben võidavad 100 y. inglaste ees.

10,1; 2. Norton, Oxford, 1/2 y. 220 yardi — 1. Rinkel, Cambridge, 22,3; 2. Norton, Oxford, rind. 440 yardi — 1. Rinkel 50,0; 2. Leighwood, Oxford, 1 y. 880 yardi — 1. Brown, Oxford, 1,56,0; 2. lord Burghley, Cambridge, 1,57,0. 1 miil — 1. White, Oxford, 4,27,2; 2. Haggerty, Harward, 1 y. 3 miili — 1. Smith, Yale, 14,44,2; 2. O'Connor, Oxford. 120 y. tõkkeid — 1. Weightman-Smith, Cambridge, 15,2; 2. lord Burghley 1/4 y. 220 y. tõkkeid — 1. lord Burghley 24,7; 2. Kieselhorst, Yale, 4 y. Kõrgus — 1. ja 2. Pendelbury ja Tweed, Cambridge, 1,79. Kaugus — 1. Deacon, Yale, 7,32; 2. French, Harward, 7,23. Teivas — 1. Carr, Yale, 4,00; 2. Sturdy, Yale, 3,85. Kuul — 1. Pratt, Harward, 13,67; 2. Locke, Yale, 12,13. Koolidest võitis Cambridge.

Saksa turnijate esivõistlused

kergejõustikus andis järgmisi paremaid tagajärgi: 4x400 mtr. — Berliin 3,29,6 (uus rek.); heitepall — Welzel 62,80; 110 mtr. tõk. — Köster 16,7; 1500 mtr. — Thiede 4,10,6 (uus rek.); 100 mtr. — Gärtner 10,9; 100 mtr. naist. — Born 12,7; kuul — Welzel 11,86; kuul naist. — Lagersen 9,89; kolmik — Krüger 13,10; kaugus — Welzel 6,56; teivas — Ruhnke 3,30; 4x100 mtr. — Berliin 44,1; oda — Köster 50,24; kõrgus naist. — Maurer 1,42; kõrgus — Kuntze 1,73; 400 mtr. — Stolpe 52,3.

— Hänchen heitis Kasselis 44,59 ketast, võites Pauluse, kelle tagajärg oli 42,75.

E. T. Neumann,

Saksamaal elav Eesti jooksja, võitis läinud pühapäeval Svinemündes 2000 mtr. 5,57,3, mis 1/10 sek. võrra Villemsoni Eesti rekordist halvem.

Oslos

näidati pühapäeval: ketas — Egri (Ugari) 42,13, Trandem 41,81, Daranyi (Ungari) 41,37, Askildt 41,37; kuul — Daranyi 14,16, Mølster 14,06; 100 mtr. — Andersen 11,0; 400 mtr. — Svensson (Rootsi) 50,7; 800 mtr. — Svensson 1,58,3; 3000 mtr. — Karlsson (Rootsi) 8,57,2; 4x1500 mtr. — Oslo idroettslag 17,04,6 (rekord); kõrgus — Hansen 1,86, Tommelstad 1,86; oda — Sunde 62,51, Szepes (Ungari) 60,45; kuul mölemaga — Daranyi 26,58 (Ung. rek.), Dahle 26,04; kolmik — Somfay (Ungari) 14,30; 200 mtr. — Andersen 22,2; 1500 mtr. — Jörgensen 4,09,8; 5000 mtr. — 15,20,0.

— Parimad odaviskajad tänava maailmas on seni olnud Nemzeti Sporti teatel: Szepes (Ungari) 64,80, Lamppu (Soome) 63,08, Hines (Amer.) 62,71, Sunde (Norra) 62,49, Nummi (Soome) 61,63, Johansson (Soome) 61,14, Harlov (Am.) 61,43, Penttilä (Soome) 61,14, Meimer (Eesti) 61,08, Pilling (Am.) 60,86, Rinehart (Am.) 60,85, Moroney (Am.) 60,67, Honner (Am.) 60,39, Lovette (Am.) 60,35, Klumberg (Eesti) 60,10, Huusari (Soome) 60,00.

— Umfahrer hüppas Grazis 1,84,5 kõrgust, mis uus Austria rekord.

— Saksa löi Austriat tennismaavõistluseil Dresdenis 7:2.

TJK — Kalev — Sport.

(4. lhk. järg.)

teiste puudusi aidata kinni katta, neid nägematuks lasta jääda. Pilt võiks vast veelgi muutuda, kui meie iga üksiku mängumadusi ka analüüsimeksime, näit. — kiirus, vastupidavus, pallikäsitus, tabavus, taktika jne. Kuid see viiks käesoleval juhusel liig pikale. Sel teel oleks aga kindlasti võimalik paberilisel teel meeskonna mänguvõimet, vormi momendil peaaegu täpselt määrata. Välismaadel on sarnaseid katseid tehtud ja need on õige huvitavaid tagajärgi annud. Meie rahvusmeeskonna treener Konya pidas ka umbes sarnaseid tabelleid rahvusmeeskonna kokkuseadmiseks.

Nii tulime meie oma väikse jalutus-käiguga kolmele isesugusele otsusele. Puhta väravate vahekorraga arvestades on esikohal momendil Sport, sõeludes võimeid läbi jämeda filtri, tuli esikohale ka Sport, kuid veidi detailidesse laskudes tuli esikohale TJK. Kuidagi ei saa garanteeritud olla, et järgmisel analüüsi astmel paremus juba Kalevile ei langeks. Olukorda võiksime meie vast lõpuks kokkuvõtlikult järgmiselt iseloomustada — Sport on oma võimete piirides kõige kindlam, TJK tehniliselt küpsem, kuid Kalev kõige lubavam. Rahuldume seekord sellega!

— Uue maailmarekordi 4x110 yardi teatejooksus püstitas Newark Athletic Club koosseisus — Bowman, Currie, Clark, Cummins Ameerika esivõistluste ajaga 41,0. Teiseks tuli New-York Athletic Club koosseisus — Wildermuth, Whalen, Hussey ja Scholz ajaga 41,4. Viimane võitis 4x220 yardi 1,27,4, mis on maailmarekordi kordamine. Kümnevõistluse meistriks tuli indiaanlane Fait Elkins Nebraska college'ist, kellest tõuseb Amsterdamiks uus Jim Thorpe. Ta kogusumma oli 7574,13 pk. ja kolmas Stewart 6969,03 pk.

— Mølster tõukas Norras 14,15 kuuli, mis sealne rekord.

— Pariisis peeti Kolombi staadionil kergejõustiku miiting, kus järgmisi paremaid tagajärgi näidati: 800 mtr. — Viriath 1,56,2; 110 mtr. — Migault 16,8; oda — Degland 57,96; 100 mtr. — Theard 11,2; 1500 mtr. — Pélé 4,03,2; kaugus — Fleuret 6,70; 400 mtr. — Robert 50,6; 5000 mtr. — Leclerc 15,31,2.

Zidenice külaskäik.

(1. lhk. järg.)

Foto Akel.

Zidenice jalgpallimeeskond.

ris hästi forwardid. Nende värske mänguta oleks asi olnud täisblamaash. Tschehhid ise kinnitavad Kalevi edurivi tublidust. Küsimisel, keda peavad nad forwardi liinist paremaks, puhkesid esile lahkarvamised. Ühed hindasid paremitiiba, teised vasakut. Lõpuks leppisid kompromissil, et head olid kõik „ühendatud forwardid“ või teisiti terve liin. Ise on tschehhid ka heidutatud tagajärjest. Esimene poolaeg 5:5! Tschehhid ütlesid, et neilt kodus küsitakse, mis mäng see oli? Nagu mõni väikselaste löbu, mis kompromitteeriv meeskonnale, nagu seda on Zidenice. Kolm väravat viiest, mida löödi tschehhidele, panevad nad oma väravavahi arvele. Oma väravavahti nimetasid nad „väga närviliseks“ meheks.

Matschi käigust: 8. juulil 1927. kuumal ilmal staadionil 2½ tuhat waatajat. Zidenice punasärgiline meeskond: Machat; Homolka (kapt.) — Holas; Sadek — Kacerovsky — Skurek; Janhuber — Smolka 2 — Novak — Smolka 1 — Rohlicek. Teisel poolajal väravas Plichta ja paremsisemiseks Lastovicka. Kalev: Ratnik; Maiste — Matiisen; Kütt — Pipersal — Römmer; Kallo — Maurer 2 — Kipp — Kull — Räästas (kapt.). Teisel poolajal Küti kohal Nelisnoi. Väravaid tehti 4., 11., 13., 19., 23., 26., 29., 30., 38., 45. ja 88. minutil. Käik oli: Kalev ees 1:0, tschehhid juhivad 2:1, Kalev veab 4:2-ga, tschehhid ees 5:4 ja poolajaks 5:5. Võiduvärava 6:5 tegid tschehhid 2 min. enne lõppu. Kalevi eest tegid väravaid: Kull 2, Kallo, Maurer ja Räästas. Zidenice eest: Novak 2, Janhuber, Smolka I, Lastovicka, Smolka II. Nurgad Kaleville 6:5 (3:1).

Lõpul tuleb ära teha komplimentid kohtunikule, kelleks oli hra H. Vinter. Asja üldistes huvides ja seistes meie keskmiste võimetega kohtunikku autoriteedi eest, peame nimetama Kalev-Zidenice matschi vilemeest vahekohtuniku karikatuuriks. Oleksime rõõmsad, kui hra Vinter ennast tunneks sellest hinnangust haavatuna, alustaks meie vastu protsessi ja meil ekspertide tunnistustel oleks võimalik tõendada kohtus, et asi oli liialduseta sarnane. Matsch oli käigult juba kummaline ja vahekohtuniku tegi ta päris sogaseks. Meie ei rõõmusta, vaid

kurvastame teatamisel, et endistele liiksaks jälle üks vilemees meie vahekohtunikku „akadeemiast“ puhkab rahus.

Spordi visa mäng andis viigi.

Teisel matschil — Spordi vastu — tuli Zidenicel leppida viigiga. Mehed ise (s. t. tschehhid) ei olnud sellega sugugi rahul. „Põrmugi ka ei vea. Nägite ju ise, kuidas mõnelt meetrit väravast järjest mööda löime!“, lausus vana mängija vasakback Holas. Tõeliselt see asi ei olnud nii hull, kuid osalt siiski. Esimest poolaega algas Sport tragilt, kuid teisel oli surutud defensiivi. Mehed võitlesid visalt ja ütlesid hiljem, et see neile (Spordile) oli väga kõva mäng. Tschehhid leidsid, et Spordi vastupanu olnud peaaegu imestusäratav, kuna nende pool meeskondi, kellel palju sitkust, olevat vähe. Teise matschi järel ei olnud tschehhid rahul oma reisikavaga. Nende poolt olevat olnud rumalus alustada reisi kergete matschidega Vilnos ja alles peale Riia tulla Tallinna. Meie pealinn oleks nende hiliseks jäänud arvamisest pidanud olema esimeste matschide pidamiskoht. Nüüd puudunud neil Tallinna rasketel matschidel hädasti tarvilik võistlusvärskus.

Sport-Zidenice matsch oli eelmise matschiga võrreldes paremast ja juba korralikust klassist. Kindel mäng, kus meeste markeerimisega olid võetud suuremad ülalused ja mäng läks väravatekehvalt.

Mängult oli Zidenice ülekaal suurem, kui seda näitab resultaat 1:1. Illustratsiooniks mängule on käesoleval korral osalt kornerid, mis olid Zidenice heaks 6:0, sellest teisel poolajal viis. Spordi tagameeskond eesotsas Tipneriga oli tubli. Kaitse ja poolkaitse ka päris korralik ja järelandmatu hingega. Kehv oli edurivi. Ääreforvardid ei suuda pealetungi üksi ülalhoida, kui keskkolmik on vilets.

Koosseisud matschil: Zidenice: Plichta; Homolka — Holas; Skurek — Kacerovsky — Sadek; Janhuber — Smolka 1 — Novak — Smolka 2 — Lelek. Teisel poolajal tschehhidel väravas Machat ja paremääreks Lastovicka. Tschehhidel sellel matschil sinised särgid, Sport: Tipner; Silberg — Neumann; Reinfeld — Rein — Mägi; Paal — Idlane — Karm — Einmann — Üpraus. Juhtiva värava tegi

Üprausi löögist 14. min. Einmann. Tasuku 22. min. Smolka II. Teise poolaja 13. min. oli Idlase kokkupõrge tschehhide v. v. Plichtaga, mille ebameeldivus oli suurem kui väravavahi kannatada saamine.

Matsch peeti 9. juulil 1927. Staadionil vaatajaid 1½ tuhat. Juhtis A. Silber, kes parem mees meie vanemate kohtunikku klassist.

TJK ootamatu kaotus.

Kalevi ja Spordi mängud Zidenice vastu näisid TJK'le õige hõlpsavaevalist võiduvõimalust pakkuvat. Väljale mindi vaid selle realiseerimist vaatama.

Mängu algus on töotusrikas, ladus kombinatsioon jätab kohati tschehhide nõksutuskunsti isegi varju ja erinevana neist näitab TJK ka löögivõimet. Juba 3. min. teeb Pihlak ühe panterihüpetega spurdi ja kihutab 25 mtr. pealt vägeva pommi veidi mööda. Sudimise järele TJK väravas lendab omakorda Ellmanni teravlöök veidi üle. 16. min. opereerib Ellmann vasakul tiival ja juhib hea palli paremsisemise pea kohale, mille Zidenice väravavaht käega tagasi lükkab. Jollile sattunud pall lendab nüüd napilt üle. 18. min. riivab Ellmanni kaugelöök põikpuud.

23. min. lööb Väli vabalt seistes 8 mtr. pealt võrgukülje kõlisema ja 35. min. hangib Zidenice väravavaht palli Pihlaka peast. 42. min. driblab Pihlak tervest reast meestest läbi ja põigiti välja ja saavutab korneri. Selle väljalöögil rabab Pihlak palli posti ja sealt tagasilennanuna lööb ta Brenner häbemata lähedalt distantisilt üle. Nurgalöögid 2:1 Zidenice heaks. Paremal vedamisel oleks pidanud esimene poolaeg TJK'le andma kolm juhtimisväravat.

Teisel poolajal hakkab ilmutuma tschehhide ülekaal. TJK. edurivi näib roindunud olevat, ja kui ta veel lisaks poolkaitse kohuseid hakkab täitma, läheb mäng liimist lahti. 47. min. määrgib küll Joll Ellmanni vabalöögist oma patenteeritud pealöögiga 1:0, kuid 51. min. leiab see tschehhide poolt viigistamist ja 59. min. vabalöögist omakordset juhtimist.

62. min. on TJK'1 Jollil Saar-Pihlak-Ellmanni kombinatsiooni järele kuldne löögivõimalus, kuid pall tüürib jälle üle põikpuu. 65. min. ei puudu palju, et korneripalli TJK kaitse ise võrku ei saada peaga. 68. min. veab Väli palli üle terve poole välja, löök lendab värava eest napilt läbi, tema vastuvõtmiseks ei ole keegi alla rutanud.

77. min. saavutavad tschehhid 3:1, kuna Pihlak lõpuks ka oma löögivõimest saab tunnustust anda 80. min. löögiga 3:2. Ergutuskisa saatel püüab TJK lõpuspurti arendada, kuid see raugub pea ja annab tschehhidele võimaluse väljajooksud Leithammelist mööda märkida 4:2. Nurgalöögid 2. poolajal Zidenice heaks 4:0.

TJK koosseis võistluseks oli: Leithammel; Liivar — Kallaste; Saar — Paalberg — Lass; Väli — Pihlak — Ellmann — Joll — Brenner.

—Ungarlattel on terve rida häid kettaheitjaid. Nii on tänava seda ratast üle 40 mtr. jookne juba lennutanud: Egri 46.80, Marvalits 44.87, Donogan 44.60, Regös 42.25, Daranyi 41.12, Eördögh 41.00, Madarasz 40.73, Toth I 40.65, Balas 40.61, Molnar 40.32, Kuhn 40.05, Toth II 40.03.

— Prl. Gladisch, kes püstistas 100 mtr. jooksus ilmarekordi, hüppas kaugust 5,60, mis samuti uus ilmarekord.

James Joseph Tunney.

Poksiilmameistri memuaarid.

I peatükk.

Tahtsin ma kui Benvenuto Cellini, suurim kõigist endabiograafidest, oma eluloo vast viiekümneaastasena paberisse pista, kuid siis peaksin ma küll vist omale lugejaid laternatulega otsima. Teadagi, ma loodan, et mul siis mõndagi huvitavat jutustada oleks, kuid ma ei unusta enesele meeletuletamast, et atleedi kirev tõusurada õige üürrike on ja et austatud spordipubliku kiitus ja laitus ka ajalt piiratud on.

24. septembril ärkasin ma üles ja olin kuulus. See lõi mulle eriti teravalt mäluks, kui ma lauallasuvale kirjade ja telegrammide mäele pilgu heitsin, mida post oli mu kirjutuslauale ehitanud. Ja siis ajalehed: „Tunney on...“ „Tunney sai...“ „Tunney oli...“ „Tunney saab.“ Muud kui aina „Tunney“. Harilik publik, kes poksiat siis oma tähelepanuga vast austab, kui selle täht spordihorisonidil särab, mõtleb endamisi, et ma olen ühel ilusal õhtul suure spurdi läbi ja mu nahagapolsterdatud rusikate õnneliku löögiga kuulsusele ja jõukusele pääsnud.

See ei ole aga nõnda. Nagu iga puhas võit, olgu see kättevõidetud poksiringis või mõnel teisel foorumil, aastaid kestva raske töö kroon on, oli see ka minul. Ma ei võitnud oma tiitli mitte juhulikult, ka mitte teenimatu õnnega. Ma olen ränka tööd selle saavutamiseks teinud, olen ikka eesmärki silmas pidanud, palju ohvreid toonud ja paljugi läbielanud. Kuid ma teadsin alati, mida ma püüan, ja kes teab kas minu nooremad kamradidki mu eluloost lootusi võiduks ei ammuta ja ise oma teed võidule ei leia!

Ma olen omale ülesandeks seadnud seepärast täielikku Gene Tunneyd kujutada, kes muuseum Greenwich Village'is 15. mail 1898 sündis ja James Joseph ristiti. Ma räägin vabalt ja avalikult oma eluloost. Sagedasti kinnitatakse, et suurlinnalapsed võimalusi ei oma enese kehaliseks arendamiseks. Kuigi ma ka iseenesest mõistust musklistest tähtsamaks pean, ei saa ma aru ometigi, miks tark pea just kidura, viletsa keha otsas peab istuma. Mu püüd oli keha ja vaimu mõlemad arendada, ja kui mind vahel narriti Shakespear'i ja teistesse klassikutesse süvenemisel, siis jättis see mind täiesti külmaks. Kui mulle keegi mõne Keatsi või Shelley tsitaadi näkku heidab, siis võin ma hädakorral ikkagi raske vasakhaagiga head vastumõju avaldada. Kuidas mind küll ei pilgatud mu literatuursete kalduvuste tõttu! Mis puutub see minusse? Ma olen veendumusele jõudnud, et poks läbi ja läbi korralik elukutse võib olla ja et ringikuulsuseks tõusmiseks just sunniviisiliselt harimatu mühakas ei pea olema.

Mida ma praegu vormi ja jõuna suudan ringis välja panna, seda võlgnen ma loogiliselt ehitatud treeningusüsteemile ja kardale inimlõbude hinnangule. Ma püüan selgelt kujutada, kuidas ma samm sammult jõus ja vastupidavuses juure võtsin, et tõendada, et iga keskmiselt normaalse kehaga poiss võib läbi ja läbi terveks ja tugevaks meheks areneda. Mu enese huvi on praegu selles suhtes sama suur, kui mu lugejatelgi.

So, nüüd püüan ma siis tõelikku Gene Tunneyd kujutada nii, kuidas ta kulisside taga ja avalikkuse ees seisab.

II peatükk.

Ma tuln ilmale Greenwich Village'i südames, 12. tänava majas nr. 290 — mitte kui hiiglababy, kui Herkules, Hydra talt-sutaja. Ma olin nii öelda keskpärane kaup ja kaalusin 7 ingl. naela. 29 aasta jooksul, mis vahepeal mööda veerenud, on New-York ja Gene Tunney mõlemad tähelepanuväärivalt juure võitnud; minu ürgkapitaliks on 165 ingl. naela liha ja konte.

Minu vanemad on pärit Mayo krahv-konnast Iirimaalt ja olid mõlemad terved, tugevad ja mõistlikud inimesed. Ma ei taha sentimentaalseks muutuda, nagu atleedile kohaseks peetakse, rääkides vaesusest kodus, muredest ja hädadest, vaid kinnitan ainult, et meie kodus lihtsalt elasime, kindlasti ja truult kokku hoidsime ja oma saatusega rahul olime. Meie igapäevast leiba pidime meie enne teenima, kui teda süüa võisime. Hellitatud mind ei ole, kuid suure armastuse ja hoolega kasvatati mind ja paremat pärandust ei või ma endale igatsedagi.

Kui ma kuus, seitse aastat vana olin, oli meil mitmeid noorte klubisid. Seal oli „Koerakari“, rändklubi, mis minus juba varastes aastates auahnust äratas enese kehalise jõu arendamiseks. „Koerakari“ rändas külmade taliilmadega välja, valgeis särkides ja laknahka mütsides. Nende õhukeste valgete särkide all võisid küll paksud villased sweatrid peituda, vast isegi veel punased flanelljakid, kuid see ei teinud kahju üllatavale väljanägemisele: poisid näisid kui karastatud vägilased, kes rändasid suurele turniirile. Meile lastele tegi suurt nalja „Koerakarja“ jälgida, kui nad külast põhja poole välja marssisid, oma sihti kusagile North Riveri ääre võttes, kus praegu 86. tänav asub. Seal tehti puhkust ja joodi pudel õlut, mis pärit O'Reilly, Skelley & Fogarty vabrikust. See oli vabrik, kes õlu kõigile külapidudele saatis. Ma märgin aga siin, et mina elus veel kordagi ei tilka õlut ega viina ega muud alkohoolset jooki oma suhu ei ole võtnud; ma ei taha seega omist kogemustest otsustada neist kenadest muljetest, mida õlle mõjul „Koerakari“ nautis.

Seesuguste „Koerakarja“ jalutuskäikude puhul juhtus ka vahel, et mõni julgem pealtvaataja neid vahel kõvemate sõnadega hurjutas. Siis astus mõni vahvam „koer“ kolonnist välja ja kviteeris hurjutamise rusikahoopidega. Siis läks ta rahustatult „Koerakarjale“ järele ja liitus selle kolonniga. Sarnane intermezzo võeti muidugi poisijõmmide poolt, kes „Koerakarja“ alaliselt saatsid, suure hurraaga vastu. „Koerakari“ võitles omavahel ka keppide ja puumöökadega ning ma arvan, et nende mängude ja võitluste pealtvaatamine minu auahnust kannustaski — ise ka võitjaks tõusta. Ma õppisin siis peaaegu instinktiivselt teadma, et kehaharjutuste läbi võib rinnaümbermõõtu suurendada, lihaseid sitketeks teha ja tervet organismi kõvendada. Lihtsa toidu kõrget väärtust õppisin ma aga ühelt väiksel koeralt tundma, keda ma väga armastasin ja kellele ma oma tunnete väljendusena tahtsin kord ühe pidusöögi kinkida. Ma seadsin talle nina ette vaagna vähkide, majoneesi ja muu delikatessidega, kuid loomake oli selleks liig tark, et niisugust kraami süüa.

Nüüd tahan ma jutustada, millest see tingitud on, et mul kuulsus on võistlustel tagasihoidlik, mittepealetormaja olla. Juba kaheksa-aastaselt näitasin ma kalduvusi mu praeguseks temperamendiks, mis ennast avaldab, kui ma „tules“ olen.

III peatükk.

Juba vähemalt neli aastat peetakse mind asjatundlikus pressis heaks poksijaks, kuid mittepealetormajaks ja on avalikult seletatud, et mul sellekohane instinkt puudub — ma ütlesin: mul ei ole kunagi huvi pakkunud oma vastast kõigi selle noobli kunsti reeglite järele sandiks peksma, ega ole seda oma meistriks saamise abinõuks seadnud.

Mu vastus sellele on kaunis lihtne ja see seisib pea kogu maailma hommikulehtede veergudel päev peale matschi Sesquicentennial staadionil Filadelfias, kus ma raskekaalu krooni Jack Dempsey vapralt pealt ära kiskusin. Miks ei ole ma pealetormaja ringis? Lubatagu mulle nüüd väike kõrvalekaldumine asjast enne, kui ma jälle oma biograafilisi viskendeid jatkan.

Meie ümbruskonnas oli sedavõrd laialt kaklemisi, et ma otsusele võisin jõuda, et võitlused enamasti eeskujulikult sooritati. Ma panin tähele, et ükskõik milles asi ei seisnud, tugevamad ikka tagasihoidlikumad olid ja pead kunagi ei kaotanud, ja et nad töötanud ei olnud üksteist vastastikku surnuks lüüa. Meie kirikukoolis õpetasid pretseptorid, et temperamentlik inimene ei pruugi lolljulge ja kohutav olla ja et ükskõiksus kaotuse järele ja tagasihoidlikkus võidu puhul väärtuslikud voorused on.

Hiljem, kui ma otsustasin, astmehaaval meistritiitli poole sammuma hakata, oli mu veeneks — ja seda on ta ka praegu — et edu saavutamiseks ei pruugi mõrtsukasüdan omada. Ma olen alati püüdnud otse, tugevasti ja kindlalt lüüa, kuid ilma kiireta, ja ma usun, et seeläbi väljenduv enesevalitsemine just poksi võrdselt kõrgele tasapinnale teiste sportide kõrvale seab, kasulikuks ja huvitavaks spordiks ta muudab. (Järgneb.)

Tartu Kalevi rahvuslised.

10. juulil korraldas Tartu Kalev rahvuslised kergejõustiku võistlused, kus järgmisi tagajärgi näidati:

100 mtr. kolmevõistlejatele — 1. Martinson, Akad. sp. kl., 12,1; 2. Viin, Ak. sp. kl.; 3. Ivask, Tartu Kalev.

Kuul kolmevõistlejatele (5.44 kg.) — 1. Ivask 14.66; 2. Viin 13.34; 3. Lepik, Tartu Kalev, 12.03.

Kaugus kolmevõistlejatele — 1. Pillike Kalev, 6.04; 2. Jakobson, Ak. sp. kl., 5.99; 3. Ivask 5.91.

Kolmevõistlus kokkuvõttes — 1. Ivask 2107,35 punkti; 2. Viin 1951,25; 3. Pillikse 1868,20.

Ketas — 1. Ivask 36.31; 2. Erikson, Tartu Kalev, 35.28; 3. Oole, Tartu Kalev, 32.14.

1000 mtr. — 1. Marve, Ak. sp. kl., 2.53,2; 2. Soonberg, Ak. sp. kl., 2.53,5; 3. Korko, Tartu veesp. kl., 2.53,5.

Teivas — 1. Mihelson, Tartu Kalev, 3.20; 2. Martin, Tartu Kalev, 3.10; 3. Pillike 2.80.

3000 mtr. — 1. Korko 10.02,4; 2. Soonberg 10.13,8; 3. Laas, Tartu Kalev, 10.15,0.

Oda — 1. Järvi, Ak. sp. kl., 49.26; 2. Schüts, Ak. sp. kl., 47.83; 3. Erikson 42.83.

800+400+200+200 mtr. — 1. Tartu Kalev 4.01,4; 2. Akad. sp. kl. 4.02,9.

Läti 2. klassi rahvusmeeskond

võitis Narvas sealset 3 seltsi koondusmeeskonda 4:2 ja esimesse klassi kuuluvat Narva Võitlejat 2:0.

— Hans Haas rebis Viini esivõistlustel paremaga 83 kg., Hipfinger tõukas paremaga 102,5 kg. ja kahega 140,5 kg., mis kõik on uued kergekaalu ilmarekordid.

Kilde Helsingist.

„Linnavõistlus Helsingi-Tallinn“ all toimusid võistlused. Kuid vaevalt on raskem probleemaahtselt lahendada peetud võistluste õiget plaani. Helsinglased tegid juba esimese sammu lahenduseks ja töid välja „HKV—Tallinn“. Faktiilselt oli aga või de facto Eesti—HKV, mida täielikult saavutuste järele otsustades võime üle viia Tallinna Kalev — Hels. HKV (3 meest väljaspoolt ei muutnud ju tulemusi), kuid plaani õnnelikum lahendus on järgmine: et 10. juulil võistlesid HKV ja PKV 98:55!

Kõige lühikesem ja odavam oleks tulnud esmaspäeval peale lüüasaamist saata Tallinna telegramm S. O. S. (seisukord on s...). Küll pärast oleks aega olnud põhjalikult kaotuse põhjusi juurelda.

Ühes Helsingi-Tallinna linnavõistlustega leidis aset Eläintarha spordiplatsil 480 km. jalgrattavõistluste finaali, kus uskumata südideusega võitis vanade klassis onukene, kes, pealegi puujalaga, jalgratast 240km. 19 tunniga ära oli jõudnud vända! — Näe, isegi sandid ajavad sporti — ja võidavad.

Tallinna meeskonnaga sõitis ühes ka vana jooksmeister Kiilim. Ja seda mitte asjata. Olid ju tema hoolealusel Karla Laursonil kibedaid heitlusi ees ja vääriliseks esinemiseks oli Kiilim seni arstiteadusele avaldamata retseptiga rikkaliku aptegi nõksu-ergutus- ja jahutusrohtudest ning eleksiridest kaasa võtnud. Jooksu eel karastati sääremarju ja elundeid, pea jahutati külmaks, lühidalt — must maagia! Ettevalmistavad toimingud ei jätnud tõepoolest jooksja peale vähemalt poole jooksu aega kestel mõju avaldamata, kuid jooksu lõpul kadus imevägi nagu pühitult, kuid ka seal leidis leidlik Kiilim nõu, mis tõttu ka 1500 mtr. jooksu oma lõpupinevuse poolest publiku poolt otse kaasakiskuvalt jälgiti. Laurson platseeris viimasel ringil teisenä, kuid kolmas mees Leimu oli veel kui takjas kannul. Nüüd lõppes Kiilimi kannatus, kes kogu aeg Laursonile oli ringisid teatanud, nagu haavatud metshirv sibas ta Laursoniga 300 meetrit kõrvuti kuni finišini, stopper peos lõõtsutades ja vahetpidamata korrates: „Laurson ette, sa võidad! ehh! Sa oled ees, tõsta jalga!

Rekord! Rekord!“ Umbes 10 mtr. enne lüüpeatas Kiilim äkki, tegi meeletult reflektorise liigutuse parema käega üles, pigistas käega ja löikas näomuskliitega sünges grimassis, sõnades ähkides: „On, on... neli, kaheksa või üheksa!“ Ja kui Küttim rieteruumi rõdult filosoofliku rahuga vastas: „Ei ole, minu aeg oli 4.11 millegiga,“ ahastas Kiilim: „Ei ole õige, näe, aeg on siin!“ — Tuli hiljem välja, et stopper oli jooksu ajal põrutada saanud! — mis läbi järele jäi... Eh! eh! eh! hee!

Värske P. K. V-st pääsnud „vend“ Bysa võitis Petserist väsitava reisi Helsingisse ette, kuid kukkus sellega orusse tagasi! Võõrastemajas öösel magades oli Bysal süngis teki all hüppejalg kõveraks painutatud ja kõrgushüpe ebaõnnestus kurjade lauanaabrite tõttu, kes Bysale, kelle siskond hommikul rikkas oli, pipra ja vee asemel äädikat ja kaneeli ümbervahetatud topsides sisse andsid. Bysa trööstib end sellega, et sügisel omale saabastes esivõistlused korraldada laseb ja seal kättesaamatud uued normid üles seab.

Tallinna linn on väljamaa puuviljast lage ja selle ivakese eest, mis siin saada, maksad hingehinda! Helsingis „oli see lugu sootu teine! 2 Smk. eest said korraliku apelsiini ja banaani kilo oli 15 Smk. ümber. Oh, need banaanid! Arasõidul Helsingist, peale kasina tavaliselt hommikukohvi, olid Eesti poiste ruumikad kõhud paari rihma silmavahe võrra selgroole lähemale litsunud, mis eriti aga suurkuulitõukur Neumanni juures ennast avaldas.

Kultshinil ja Palmbergil oli banaane ühes võetud ja kustutasid ülejäänud nalga ja ei unustanud sealjuures ka Neumanni.

Neumann oli ühe kooritud banaani, millise sõbrad talle ulatanud, tervelt alla neelanud. Sõbrad otsustasid suurt söögiisu veidi taltsutada, koorisid uue banaani valla ja toppisid lihasse 3 tuletikku ja ulatasid Neumannile, kes otse neelas banaani suhu, kuid ühes tikkudega, kuid närvides oli puupidi suu täis ja oh seda tagajamist ja kirumist Ebba Munk'i lael. Paistespõseline Lexki, kes Poola sotsialistide prouade seas kiiktoolil lamas, naeris jõuetut saatanlikku naeru: Eh eeh eeh! hee! —

Pudemed Rootsist.

Poksimeister Liivar.

Tagasisõidul „Kalevipojal“ korraldas Spordileht rahvusmeeskonna esivõistlused poksis. Osavõtjaid 15, kõik ühes ja samas „univarsaalkaalus“, matschid 6-roundilised. Esimene ring oli rikkas knock-outidest: Üpraus 5. roundil Jolli, Pihlaka 5. roundil Rõmmeri, Kallaste 2. roundil Paali; Tohver 4. roundil Ellmanni. Kõva punchiga mees oli Piperali: Tipner oli 1. ja 2. roundil groggy ja langes 3. roundil ohvriks k.o.-le.

Nüüd tähendame vahele, et see oli vaid mängu „poks“. Örebros käisime vaatamas üht raamatuköitmise ja mängukaardivabrikut. See Öbergi firma vabrik on omal alal suurem Rootsist ja asutatud 80-ne aasta eest. Mälestuseks käigult sai iga mees partii kaarte „Poks“, mis uus mäng tõelise poksi määrustega. Mäng leidis kohe elavat harrastust ja nii jõutigi esivõistlusteni.

2. ringil võitis Üpraus punktidega Pihlaka ja Kallaste 3. roundil k.o.-ga Reisbergi. Äge matsch oli Tohver-Piperali vahel: Tohver klintschis terve 6-nda roundi, kuid lisaroundil — seitsmendal — löi Piperali ta k.o.

Lõpuks tuli meistriks Liivar, kes löi Piperali 3. r. k.o. ja finaalis Kallaste 5. r. k.o. Kolmas oli Üpraus.

Marjaashi esivõistlused.

Marjaash on üldse Eesti rahva vana ja noobel mäng. Selles ei saadud loomulikult ka läbi esivõistlusteta. Üksikmänn-

gus oli osavõtjaid 13. Favoriit Tipner võitis suurt vastast Üprausi ja selle järel teisel ringil Ellmanni 16:0. Finaalis võitis aga outsider Liivar Tipneri 16:14. Liivar koos poksiga seega kahekordne meister. Kolmas oli Ellmann. Paaris mängus oli väljal 6 paari. Hea edu oli algul Ellmann—Piperali, kes võitsid Jolli—Pihlaka ja poolfinaalis „suurpaari“ Üpraus—Tipneri 16:12, kuid löödi finaalis Paali—Einmanni poolt laua alla.

Marjaashis, samuti kui poksis, olid auhinnad palliliidult ja Spordilehelt.

Kaptenist reameheni.

Örebros oli panketil liigutav kõnede vahetus. Meie meesk. kapten pidas ka siis kõne ja vastasest lugu pidades läks Örebro kapteniga klaasi kokku lööma. Arvasime, et kapten lööb meie kõigi — ka „lihtsurelikkude“ eest, kuid talle järgnes päris vahva saatkond. Kapteni lauast liikus aukraadide järele järgmine rong: 1) kapten (Liivar), 2) leitnant (Reinfeldt), 3) kadett (Brenner), 4) reamees (Ratnik). Rongikäigu lõpetas „kindral“ (Reisberg). Paraad oli laitmatu.

Ringkondade esivõistlused jalgpallis.

Seni peetud mängud on järgmisi tulemusi juba annud:

Põhja-Eesti ringkond. Narva tennis-hokkeiklubi — Astra 3:0; Narva tennis-hokkeiklubi — Narva Kalev 4:0, nii et Põhja-Eesti ringkonna meister juba selgunud on.

Lääne-Eesti ringkond. Meistriks on

tõusnud Kohila Püsvivus. Esimestena läksid kokku Paldiski Bevetesso ja Keila spordiring. Keila spordiring võitis küll 8:0, kuid Siiriuse mängija Gerasimovi kaasalöömise tõttu tühistati tagajärg ja määrati võit Bevetessole. Teises paaris kohtas Kohila Püsvivus Jägala ühendusega. Kohila triumfeeris 8:0. Võitjate omavahelisel kokkuminekul langes võit Kohilale, kes Bevetesso väljalt 6:1-ga ära saatis.

Kesk-Eesti ringkond. Türi spordiring — Viljandi kaitseliidu spordiklubi 3:1; Pärnu jalgpalliklubi — Sindi Kalju 6:0; Pärnu Sulev — Pärnu Vaprus 1:0. Teises voorus löi Sulev Türi spordiringi 2:0 ja seisab nüüd Pärnu jalgpalliklubi vastu finaalis.

Lõuna-Eesti ringkond. Üles on annud endid ainult Tartu Kalev ja Tartu noorsooselts. Võistlus ei ole veel peetud.

Tallinna ringkonnad. Esinevad Tallinna väikeseltsid. Kuna nad seni pidasid oma karikavõistlusi ja teise klassi maavõistluse Lätiga, ei ole kohtamisi veel olnud. Matschidega kavatakse alata peale 15. juulit. Küsitav on siis igatahes, kas ringkonnavõistlustega augustiks läbi jõutakse, nagu see ettenähtud oli.

Sport Võrumaal.

Lõuna-Eesti on meie spordiliikumise valulaps, eriti on seda Võrumaa. Harilikult juhivad kohalikku spordiliikumist maakonnalinnas suuremad seltsid. Võrus puuduvad aga registreeritud spordiühingud täielikult. Viimane selts „Lembit“ läks hingusele juba 1924. aastal ja uue seltsi asutamiseks pole veel julgeid mehi leidunud. Tegutseb küll kaitseliidu linna malevkonna spordiklubi, kes spordi propageerimiseks küll tänuväärne tööd teinud, kuid puudub selts, kuna spordiklubi on tehnilistel põhjustel liitudesse registreerimata. Maakonna esivõistlusi peeti viimast korda 1923. aastal ning Võru sportlaskonnal on häbi lugeda kehakultuuri aastaraamatu Võru maakonna rekorde käsitavaid lehekülgi, aga võimalusi parandamiseks ei ole. Viimasel ajal liiguvad linnas kuulujutud uuest spordiseltsist, mille eesotsas olla õpetajasliit. Olla isegi ajutine juhatus valitud. See oleks suur rõõm Võru sportlaskonnale. Jääks soovida, et seltsist ka laiematele hulkadele teadustatakse ja kiirelt liitudes registreeritakse.

Võrulastel on kavatsus tugevamalt vee-sporti harrastama hakata, kuna looduslikud tingimused selleks otse jumalikud ja inimmaterjali külluses. Lähematel päevadel alustatakse basseini ehitamisega Tammula järve.

Võru maakonnas, Luhamaal, kus asub ainukene registreeritud selts peale Antsla, peeti 19. juunil, Lõuna-Eesti spordi instruktor hra Pärni ja kohalise sportlase Kallas'e energilisel juhtimisel kergespordi võistlused, mis kandsid „I Setumaa olümpiaadi“ kõlavat nime. Kuigi tagajärjed erilist ei paku, saavutati siiski propaganda seisukohalt väga palju. „Olümpiaad“ oli seotud 3 Luhamaa hariduspäevaga. —er.

K.-M. „SPORT“

TALLINN, NARVA M. 19.
TELEF. 23-00.

Kõik spordi tarbed.